U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. M.,** proti žalovaným: **1) Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR,** se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **2) JUDr. J. Š. - soudní exekutor**, proti rozhodnutí prvního žalovaného ze dne 25. 10. 2006, č. j. OPSK/2426/06/Bib., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2009, č. j. 7 Ca 287/2008 – 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 7. 8. 2009, č. j. 7 Ca 287/2008 – 27, kterým podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl stěžovatelovu žalobu, neboť obsahovala nedostatky spočívající v neoznačení napadeného rozhodnutí dnem vydání, spisovou značkou a orgánem, který jej vydal, včetně data doručení stěžovateli (§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Dále žaloba neobsahovala některé další náležitosti vyžadované § 71 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel tyto vady, pro které nebylo možné v řízení pokračovat, přes výzvu městského soudu neodstranil.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uvedl, že ji blíže odůvodní advokát, a zároveň požádal městský soud, aby řízení přerušil do 15. 10. 2009 z důvodu své zdravotní indispozice, kterou doložil lékařským potvrzením.

Městský soud postupoval v souladu s § 108 odst. 1 s. ř. s. a vyzval stěžovatele usnesením ze dne 14. 9. 2009, č. j. 7 Ca 287/2008 - 43, aby mu do 30. 10. 2009 předložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o této kasační stížnosti v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. a aby uvedl, v jakém rozsahu a jakých skutkových či právních důvodů napadá usnesení městského soudu ze dne 7. 8. 2009, č. j. 7 Ca 287/2008 – 27. Zároveň jej poučil, že pokud tak neučiní, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Zásilku obsahující toto usnesení doručoval městský soud na adresu P. O. B. č. 11, N. S., kterou stěžovatel označil jako adresu pro doručování jak v žalobě ze dne 15. 8. 2008 či v podání adresované městskému soudu ze dne 3. 3. 2009, tak zejména v

podané kasační stížnosti ze dne 1. 9. 2009. Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud rovněž zjistil, že na této adrese si stěžovatel zásilky běžně přebíral (viz např. kasační stížností napadené usnesení městského soudu, které si na této adrese osobně převzal dne 19. 8. 2009). Protože však stěžovatel nebyl na této adrese zastižen, byla zásilka vložena do domovní schránky dne 1. 10. 2009. Tímto dnem tedy usnesení nabylo právní moci. Stěžovatel na tuto výzvu obsaženou v usnesení ze dne 14. 9. 2009, č. j. 7 Ca 287/2008 - 43, nijak nereagoval.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž musí kasační stížnost splňovat náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je kasační stížnost postrádá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Chybějící náležitosti (zejména rozsah napadení a vymezení důvodů) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody.

Protože stěžovateli byla i vzhledem k jeho zdravotní indispozici městským soudem poskytnuta dostatečná lhůta k doplnění kasační stížnosti a stěžovatel ani do doby jejího projednávání nedoložil (či jakkoli jinak na výzvu nereagoval), že je zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. a tuto vadu k výzvě soudu neodstranil, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že kasační stížnost nebyla soudem projednatelná rovněž proto, že neobsahovala ani zákonné náležitosti kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., a to ani poté co městský soud stěžovatele vyzval usnesením podle § 37 odst. 5 s. ř. s. k doplnění kasační stížnosti o požadované náležitosti, aby tak byly odstraněny její vady, přičemž jej poučil i o následcích nevyhovění této výzvě. V posuzované věci je tak dán také důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel přes výzvu soudu neodstranil nedostatky kasační stížnosti a v řízení proto nebylo možné pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu